

तत्पर्यायः । ककुभः २ । इत्यमरः । १ । ७ । ७ ॥
सूत्ररचितभाष्यम् । धोकडा इति ख्यातः ।
तत्पर्यायः । स्यूनः २ स्योनः ३ धौतकटः ४
स्योतः ५ स्यूतः ६ । इति भरतः ॥ (यथा,
सुश्रुते । १ । ६ ।

“इतिवस्तिप्रसवकप्रभृतिषूदकपङ्कपूर्णेषु भेदा-
योग्याम् ॥” प्रकृततन्तुसन्तानकर्ता च ॥

प्रस्कणः, पुं, (प्रगतं कर्त्तुं पापं यस्मादिति । “प्रस्कण-
हरिश्चन्द्रावृषी ॥” ६ । १ । १५३ । इति सुट् ।)
ऋषिविशेषः । स च वैदिकसन्धानमूर्तसूर्योप-
स्थानमन्त्रस्य ऋषिः । (यथा, ऋग्वेदे । १ ।
४४ । ६ ।

“प्रस्कणस्य प्रतिरन्नायुर्जावक्षे नमस्या दैव्यं
जनम् ॥”)

प्रस्कन्दं, स्त्री, (प्र + स्कन्द + ल्युट् ।) विरेकः ।
इति रत्नमाला ॥ (यथा, महाभारते । १ ।
८४ । २६ ।

“अग्निप्रस्कन्दनपरस्काप्येवं भविष्यति ॥”)

प्रस्कन्नः, त्रि, (प्रकर्षणं स्कन्नः ।) पतिते, त्रि ।
इति हेमचन्द्रः ॥

प्रस्तरः, पुं, प्रस्तृणाति आच्छादयति यः । (प्र +
स्तृ + पचाढच् ।) शिला । पातर इति भाषा ।
तत्पर्यायः । यावा २ पाषाणः ३ उपलः ४
अपसा ५ इषत् ६ इषत् ७ पारावकः ८
पारटीटः ९ ऋक्करः १० काचकः ११ शिला
१२ ॥ पल्लवादिरेचितशय्या । यथा,—

“पल्लवादीविरचिते शयनीये तु संस्तरः ।

प्रस्तरः प्रस्तिरश्चेति प्रस्तारोऽपि च कुचचित् ॥”
इति शब्दरत्नावली ॥

(यथा, मनुः । २ । २०४ ।

“गोश्वोदयानप्रासादप्रस्तरेषु कटेषु च ।
आसीत गुरुणा साह्यं शिलाफलकनौषु च ॥”)
मणिः । इति मेदिनी । रे, १८१ ॥

प्रस्तरिणी, स्त्री, (प्रस्तरस्ताकारोऽर्थस्यस्या इति ।
प्रस्तर + इनिः । ङीप् ।) गोलौमिका । इति
राजनिर्घण्टः ॥ (विषयोऽस्या गोलौमिकाशब्दे
ज्ञेयः ॥)

प्रस्तारः, पुं, (प्र + स्तृ + घञ् ।) लक्षणम् । तत्-
पर्यायः । लण्णाटवी २ ऋषः ३ । इति हेम-
चन्द्रः । ४ । १७७ ॥ पल्लवादिरेचितशय-
नीयम् । इति शब्दरत्नावली ॥ शय्या । इति
हारावली ॥ छन्दःप्रभृतीनां प्रभेदज्ञापकसङ्केत-
विशेषः । यथा,—

“पादे सर्वगुरावाद्यान् लघु न्यस्य गुरोरधः ।
यथोपरि तथा शेषं भूयः कुम्भादसुं विधिम् ॥
ऊने दद्याद्गुरूनेव यावत् सर्वलघुभवेत् ॥
प्रस्तारोऽर्थं समाख्यातकन्दोविचितिवेदिभिः ॥”

इति तृतरत्नावली ॥ * ॥

अपि च । अहपत्वार । पद्म गुरु हेट्ट टाये
लघुणा परिठवउ अप्यवृद्धी ए । सरिसा
सरिसा प्रनी उन्नरिया गुरुलङ्ग देहु ॥ अस्य
टाका । एतद्देहानं प्रस्तारज्ञानाधीनमिति

प्रस्तार दर्शयति । प्रथमं गुरोरधःस्थाने लघुर्कं
स्थापय आत्मबुद्ध्या सट्प्री सट्प्री पंक्तिरु-
ट्प्री गुरुलघु देहि सट्प्री पंक्तिरेच्छिये कार्या
वामे गुरुलघुभिः पूरणं कार्यं इदंनु मात्रा-
प्रस्तारविषयं तत्रापि गुरोर्लिखनयोग्यत्वे गुरु-
र्लक्ष्यः अपरत्र लघुर्देयः । वर्णप्रस्तारे तु गुरुर्देव
पूरणं कार्यं तत्रायं प्रकारः आदौ गुरुर्लक्ष्यः
तत्र प्रथमं गुरोरधःस्थाने लघुर्लक्ष्यः तद्विच्छिये
चोपरिस्थितपंक्तेः सट्प्री कार्या वामे च गुरु-
लघुभिः पूरणं कार्यं वामे चैक एकलघुः पतति
वर्णप्रस्तारे तु वामे लघुसर्षो नास्ति यथा
त्रिकलप्रस्तारे ॥ ६६ ॥ प्रथमगुरोरधो लघु-
वामतश्च कलाङ्गपूरणं गुरुर्देव कार्यं दक्षिणे च
पंक्त्यभावः ततो गुरोरधो लघुर्लक्ष्यः दक्षिणे च
लघोरधो लघुर्लक्ष्यः वामे च कलापूरणं एकेन
लघुना कार्यं एवं चतुष्कला-६६दावपि बोध्यं
यथा अक्षरच्छन्दसि ६६एवमन्वत्रापि बोध्यम् ॥
अथ सकलप्रस्तारसंख्या । दन्वीसा सप्तस-
व्यातर् शंघावह सङ्ख्याद् वाञ्छालिसह
लक्षं तैरहकोडी समग्गाद् । अस्य टीका ।
अत्र चैकाक्षरभारथ्य षड्विंशत्यवधिवर्ण-
वृत्तानां प्रस्तारे क्रियती संख्यत्वाद् आह ।
१३४, २१७, ७२६ षड्विंशतिः सप्त तानि तथा
सप्तदशसहस्राणि द्विचत्वारिंशत्सहस्राण्योदश-
कोत्यः समग्राणि अङ्गस्य वामा गतिरित्यङ्काः
स्थाप्याः । इति पिङ्गलः श्लेषबोधभूषणश्च ॥

प्रस्तार्थ्यम्, [न्] स्त्री, नेत्ररोगभेदः । तस्य
लक्षणम् ।

“प्रस्तार्थ्यम् तनुस्त्रीर्णं श्यावं रक्तनिभं सिति ॥”
इति माधवकरः ॥

अपि च ।

“समन्ताहिस्रुतः श्यावो रक्तो वा मांससञ्चयः ।
सन्निपातेन दोषाणां प्रस्तार्थ्यम् तदुच्यते ॥”

इति रक्षितघृतनिभिः ॥

तस्यौषधम् ।

“कतकस्य फलं शङ्खं चूषणं सैन्वानितम् ।
फेनो रसाञ्जनं चौरं विडङ्गानि मनःशिला ॥
कुक्कटाडकपालानि वरिरीषा व्यपोहित ।
तिमिरं पटलं काचमग्नेयुक्तं तथैव च ॥
कण्ठकोदावृदं हन्ति मलमाशु सुखावती ॥”

इति चक्रपाणिदत्तः ॥

प्रस्तावः, पुं, (प्र + स्तृ + घञ् ।) इत्सुसुवः । ३ । ३ ।
२७ । इति घञ् ।) अवसरः । इत्यमरः । ३ ।
२ । २४ ॥ प्रसङ्गस्तुतिः । इति भरतः ॥ प्रसङ्गः ।
इति भातुदौक्षितः ॥ (यथा, ऋच्छकटिके ।
६ अङ्के । “प्रस्तावेनाधिकरणिकस्तां त्रदुमिच्छ-
तीति ॥”) प्रकरणम् । यथा,—

“प्रस्तावदेशकालादेर्विशिष्टान् प्रतिभाजुषाम् ॥”

इत्यस्यार्थं काश्यपकाशः ॥

प्रस्तावना, स्त्री, (प्रस्तावयति विज्ञापयति कार्या-
दिकमिति । प्र + स्तृ + णिच् + युच् । टाप् ।)
आरम्भः । इति जटाधरः ॥ सूत्रधारेण सह

नटीविदूषकादीनां परस्परविचित्रभाषणम्
तस्या लक्षणम् । यथा,—

“नटी विदूषको वापि पारिपार्थिक एव वा ।
सूत्रधारेण सहिताः संलापं यत्र कुर्वते ॥
चित्रैर्वाक्यैः स्वकार्योत्थैः प्रस्तुताद्येपिभिर्मिथः ।
आमुखं तनु विज्ञेयं नाम्ना प्रस्तावनापि सा ॥”
इति साहित्यदर्पणम् ॥

प्रस्तिरः, पुं, (प्रस्तरः । निपातनात् इत्वम् ।)

पल्लवादिरचितशय्या । इति शब्दरत्नावली ॥

प्रस्तीतः, त्रि, (प्र + स्तृ + क्तः । “प्रस्थोऽन्य-

प्रस्तीमः, त्रिरस्याम् ॥” ८ । २ । ५४ । इति

निष्ठातस्य मो वा ।) संहतः । ध्वनितः ।

प्रपूर्वस्थेधातोः कर्मणि क्तप्रत्ययः । इति

सुग्धबोध्याकरणम् ॥

प्रस्तुतः, त्रि, (प्रस्तूयते स्मृति । प्र + स्तृ + क्तः ।)

प्रकरणप्राप्तः । यथा,—

“अप्रस्तुतप्रश्ना सा या चैव प्रस्तुताश्रया ॥”

इति काश्यपकाशः ॥

प्राकरणिकः । प्रासङ्गिकः । इत्यलङ्कार-

कौस्तुभः ॥ निबन्धः । यथा । प्रस्तुतवृत्तमेवट् ।

अनं प्रस्तुतं अन्नमयम् । यवागूः प्रस्तुता यवागू-

मयी । इति कलापतद्धितः ॥ प्रकर्षस्तुति-

युक्तः । प्रपूर्वस्थधातोः कर्मणि क्तः । उप-

स्थितः । प्रतिपन्नः । उदयुक्तः । इति लोकव्यव-

हारदर्शनात् ॥

प्रस्तृतः, त्रि, (प्र + स्तृ + क्तः ।) अन्तरितः ।

इति त्रिकाशेषः ॥

प्रस्थः, पुं, (प्रकर्षणे तिष्ठतीति । प्र + स्था +

“व्यातश्चोपसर्गः ॥” ३ । १ । १३६ । इति कः ।

यद्वा, प्रतिष्ठतेऽस्मिन्नेन वेति घञर्थे कः ।)

परिमाणविशेषः । स तु चतुःकुड्वरूपः । इत्य-

मरभरतौ ॥ आकृत्तचतुर्थांशः । इति लीला-

वती ॥ हिशरावपरिमाणम् । इति वैदिक-

परिभाषा ॥ (यथा, सुश्रुते शरीरस्थाने । ८ ।

अध्याये ।

“बलिनो बहुदोषश्च वयःस्थस्य शरीरिणः ।

परं प्रमाणमिच्छन्ति प्रस्थं श्लोक्षितमोक्षये ॥”)

प्रस्थः, पुं, स्त्री, (प्र + स्था + कः ।) अन्नैः सम-

भूभागः । अन्नैरेकदेशः । इति भरतः ॥ तत्-

पर्यायः । स्तुः २ सातुः ३ । इत्यमरः । २ ।

३ । ५ ॥ (यथा, कुमारे । १ । ५४ ।

“प्रस्थं हिमाद्रेश्मृगणाभिगन्वि

किञ्चित् कण्ठकिन्नरमधुवास ॥”)

उन्मितवस्तु । इति मेदिनी ॥ विस्तारः । यथा,

“दीर्घं प्रस्थं समानञ्च न कुर्व्यान्कन्दिरं बुधः ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते जन्मखण्डे १०३ अध्यायः ॥

प्रकृतस्थितिविशिष्टे, त्रि ॥

प्रस्थपुष्यः, पुं, (प्रस्थमितं पुष्यमस्य ।) मरुवक

इत्यमरः । २ । ४ । ७६ ॥ (तत्पर्यायो यथा,—

भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।

“मारुतोऽसौ मरुवको मरुक्करपि स्मृतः ।

फणी फणिकञ्जश्चापि प्रस्थापुष्यः समीरयः ॥”)